

**Stanowisko Konfederacji Lewiatan w sprawie
Wyjaśnień Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki dotyczących przepisów
Ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających
na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu
niektórych odbiorców w 2023 roku**

Przedsiębiorcy zrzeszeni w Konfederacji Lewiatan z uwagą zapoznali się z Wyjaśnieniami dotyczącymi sposobu weryfikacji przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej „Prezes URE”) sprawozdań z dokonywania odpisu na Fundusz Wyплаты Różnicy Ceny, opublikowanymi w dniu 27 października 2023 r. (dalej „Wyjaśnienia”).¹ W ocenie Konfederacji Lewiatan przedmiotowy dokument zawiera sformułowania i wnioski stojące w sprzeczności z Ustawą z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku (Dz. U. 2022 poz. 2243 z późn. zm., dalej: „Ustawa”), a przedstawiona interpretacja jest dodatkowo niezgodna z wypracowaną wraz z Zarządcą Rozliczeń praktyką stosowania przepisów Ustawy.

Przede wszystkim chcemy podkreślić brak spójności Ustawy z prawem Unii Europejskiej, w szczególności z Rozporządzeniem Rady (UE) 2022/1854 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii (dalej: „Rozporządzenie”).

Zgodnie z art. 288 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej Rozporządzenie ma zasięg ogólny, wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Przedmiotowa kontrola przeprowadzona przez URE powinna uwzględniać nie tylko krajowe przepisy prawne, ale również bezpośrednie postanowienia Rozporządzenia ze względu na pierwszeństwo prawa unijnego przed prawem krajowym. Kwestia ta została jednoznacznie ujęta przez Ustawodawcę w przypisie 1 do tytułu Ustawy, który stwierdza, że „*Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Rady (UE) z dnia 6 października 2022r. w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii*”. Zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. a Rozporządzenia, krajowe środki kryzysowe wprowadzane w zakresie interwencji w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii powinny być proporcjonalne i niedyskryminacyjne, jak również nie powinny zagrażać sygnałom inwestycyjnym i być zgodne z prawem Unii.

¹ <https://www.ure.gov.pl/pl/biznes/-dpis-na-fundusz-wyplaty-rozni/11419,Wyjasnienia-dotyczace-sposobu-weryfikacji-przez-Prezesa-URE-sprawozdan-z-dokonyw.html>

² Dz.Urz. UE LI 261 z 07.10.2022, str.1

Konfederacja Lewiatan zdecydowanie apeluje o przeprowadzenie kontroli zgodnie nie tylko z krajowymi regulacjami, ale także z bezpośrednio stosowanymi przepisami prawa europejskiego, mając na uwadze ich nadrzędne znaczenie.

Tym samym niezbędne jest m.in. bezpośrednie stosowanie Rozporządzenia w zakresie ujęcia definicji dochodu rynkowego. Zgodnie z art. 2 pkt 5 Rozporządzenia „dochód rynkowy” oznacza osiągnięty dochód, który wytwórca uzyskuje w zamian za sprzedaż i dostawę energii elektrycznej w UE, niezależnie od formy umownej, w jakiej taka wymiana ma miejsce, w tym umów zakupu energii elektrycznej i innych operacji zabezpieczających przed wahaniami na hurtowym rynku energii elektrycznej, z wyłączeniem wszelkiego wsparcia udzielanego przez państwa członkowskie.

Warto podkreślić, że odpowiedzialność państwa za szkodę wynikającą z naruszenia prawa UE wynika bezpośrednio z prawa unijnego. Traktat o Unii Europejskiej w art. 4 ust. 3 zobowiązuje państwa członkowskie do podjęcia wszelkich środków koniecznych do wykonania zobowiązań wynikających z prawa UE, a więc do zapewnienia efektywności prawu europejskiemu na ich terytorium. Zasada efektywności wymaga od państwa członkowskiego zapewnienia skutecznej ochrony prawnej w dziedzinach objętych prawem unijnym, na co wskazuje z kolei art. 19 ust. 1 TUE.

Zwracamy uwagę, że postanowienia art. 6- 8 Rozporządzenia dające państwom członkowskim podstawę do wprowadzenia pułapu dochodów rynkowych wytwórców energii lub spółek obrotu działających w ich imieniu, a także innych uczestników rynku – przy dodatkowych obostrzeniach z art. 8 ust. 2 Rozporządzenia – przestały obowiązywać z dniem 30 czerwca 2023 r. Pułap dochodów wytwórców i sprzedawców energii został wprowadzony aby redystrybuować zysk nadzwyczajny, o ile został on osiągnięty przez przedsiębiorstwa w szczególnych realiach gospodarczych („windfall profits”). Mechanizm obowiązujący w Polsce i ustalający cenę znacznie poniżej progu 180 EUR/MWh i przede wszystkim poziomów LCOE, a po dniu 30 czerwca 2023 r. rozszerzony na gwarancje pochodzenia (zwłaszcza te dotyczące energii wytworzonej przed dniem 1 marca 2023 r.) jest w istocie mechanizmem nieproporcjonalnego „opodatkowania” zwykłego rynkowego zysku, wbrew przyjętym zasadom funkcjonowania rynku energii elektrycznej (w szczególności wbrew wymogom z art. 8 ust. 2 Rozporządzenia).

Uwagi szczegółowe

Fragment w Wyjaśnieniach:

*Średnioważona cena rynkowa sprzedaży energii elektrycznej powinna być wyznaczona w oparciu o cenę z umowy sprzedaży lub z zatwierdzonej taryfy co do cen i stawek dotyczących roku 2023 (wynikających z kosztów uzasadnionych na 2023). **Nie jest to cena maksymalna***

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

stosowana do rozliczeń z odbiorcą uprawnionym. Cena powinna obejmować tylko przychody i nie może uwzględniać żadnych kosztów związanych ze sprzedażą energii elektrycznej, w tym kosztów bilansowania i zakupu z rynku bilansującego.

Stanowisko Konfederacji Lewiatan:

W ocenie Konfederacji Lewiatan przedstawiona interpretacja dotycząca kalkulacji średnioważonej ceny rynkowej sprzedaży energii elektrycznej (dalej: cena rynkowa) powoduje szereg niejasności i wątpliwości co do jej zgodności z przepisami ustawy. Przede wszystkim wyjaśnień wymaga przyjęcie przez Prezesa URE zmienionej interpretacji dotyczącej zakazu ujmowania ceny maksymalnej jako ceny rynkowej sprzedaży energii elektrycznej. Zgodnie z definicją ustawową, cena rynkowa jest ceną energii elektrycznej ustaloną w ramach umowy sprzedaży energii elektrycznej. Dopiero w okresie od 1 marca 2023 r. definicja umowy sprzedaży wyróżnia tzw. wszystkie dodatkowe rozliczenia związane z tą sprzedażą pomiędzy przedsiębiorstwem obrotu a odbiorcą końcowym, ale definicja ta nie determinuje sposobu obliczania podstawy odpisu na fundusz, co jest wprost uregulowane w odrębnych przepisach.

Co więcej, zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem polskich sądów, ustalenie ceny urzędowej w zarządzeniu odpowiedniego organu – a taką jest cena maksymalna w rozumieniu Ustawy – zmienia z mocy samego prawa treść umowy między sprzedawcą a odbiorcą końcowym i nie pozostawia stronom, ani tym bardziej Prezesowi URE, swobody w decydowaniu o tym, jaką cenę zgodnie z umową można stosować w rozliczeniach z odbiorcami.

Dodatkowo, art. 13 Rozporządzenia (i podobnie postanowienia Rozporządzenia Rynkowego i Dyrektywy Rynkowej) potwierdza zasadę, że w razie ograniczenia cen dla odbiorców końcowych państwo członkowskie musi zapewnić wytwórcom i spółkom obrotu wypłatę stosownych rekompensat ponad cenę faktycznie otrzymaną od uprzywilejowanych odbiorców.

Powyższe świadczy za tym, że ceną umowną jaką należy uwzględnić w ramach Odpisu na Fundusz jest cena, z jaką dokonywane są rozliczenia z odbiorcami końcowymi, a nie hipotetyczna cena, której wytwórca lub spółka obrotu nie otrzyma jako faktycznego wynagrodzenia. Realizacja każdej umowy, w tym umów z sektora energetycznego, nie może nastąpić z naruszeniem przepisów prawa bezwzględnie obowiązującego.

Powyższa interpretacja, stosowana przez wszystkie podmioty na rynku, wynika nie tylko z samego brzmienia przepisów, ale również została potwierdzona w ubiegłym roku przez Zarządcę Rozliczeń.³ Co szczególnie istotne, w trakcie powyższych uzgodnień byli obecni przedstawiciele Prezesa URE i na żadnym etapie nie zgłaszali wątpliwości co do przyjętej interpretacji. Nie sposób przyjąć, że powyższe stanowisko było przejawem braku rozeznania

³ co znalazło odzwierciedlenie na stronie <https://www.zrsa.pl/odpis-na-fundusz-faq/>

LEWIATAN

po stronie Prezesa URE – odzwierciedlało powszechne rozumienie przyjętych przepisów zgodnie z dotychczasową wykładnią zasad regulujących stosowanie przez państwo cen urzędowych.

W wyniku wprowadzenia ceny maksymalnej dochodzi bowiem do modyfikacji stosunku umownego w tym zakresie, jego zmiany równoważnej modyfikacji dokonanej samodzielnie przez strony umowy w postaci aneksu. Ingerencja ustawowa w umowy cywilnoprawne doprowadziła zatem do ich wtórnej modyfikacji, a to w konsekwencji oznacza, że cena ustawowa stała się ceną umowną, zastępując cenę wynikającą wprost z treści zawartej i następnie zmienionej umowy.

Dodatkowo, ustawa wyraźnie odróżnia sumy należnych odpisów i sumy odpisów wymagalnych. Zgodnie z art. 24 ust. 1 Ustawy, fundamentalną zasadą jest przekazywanie sumy odpisów na Fundusz za dany miesiąc kalendarzowy w terminie do 10. dnia roboczego każdego miesiąca następującego po miesiącu rozliczenia, **w zakresie tych kwot, za które została zrealizowana płatność w miesiącu rozliczenia.**

Zarządca Rozliczeń wielokrotnie potwierdzał konieczność stosowania jako średnioważonej ceny umownej ceny rzeczywiście stosowanej pomiędzy stronami umowy, a nie ceny hipotetycznej. Przeciwna sytuacja prowadziłaby bowiem do trwałego „rozejścia się” kwoty odpisu należnego i odpisu wymagalnego.

Nie mniej istotne jest również rozszerzenie przez Prezesa URE interpretacji ceny rynkowej sprzedaży energii elektrycznej o opłaty stale pobierane przez podmioty zobowiązane. Należy wskazać, że taka interpretacja nie wynika z przepisów ani definicji wskazanych w Ustawie, a tym bardziej z przepisów Rozporządzenia. Trudno też opłaty stałe, które nie są powiązane bezpośrednio z wartością lub ilością sprzedanej energii elektrycznej, wliczyć do średnioważonej ceny rynkowej sprzedaży energii elektrycznej, skoro opłaty te nie są wyrażone w zł/MWh i tym samym opłaty te nie spełniają ustawowej definicji średnioważonej ceny rynkowej sprzedaży energii elektrycznej. Warto też podkreślić, że w przypadku sprzedaży energii na podstawie taryf zatwierdzanych przez Prezesa URE spółki obrotu nie mają prawa pobierania tych opłat, zatem również w tym przypadku, są to jedynie hipotetyczne, nigdy nieotrzymane przez podmioty zobowiązane przychody.

Zauważamy również, że oczekiwanie przez Prezesa URE, po roku obowiązywania ustawy, zmienionej interpretacji w tak kluczowej kwestii, jak definicja ceny rynkowej, powodującej po stronie podmiotów zobowiązanych ogromne straty finansowe w formie Odpisu na Fundusz od przychodów, których te podmioty nigdy nie otrzymały od swoich odbiorców, stanowi w naszej ocenie naruszenie fundamentalnych zasad, jakim podlegają wszystkie organy administracji publicznej. Budzi to tym większe zdziwienie, że stanowisko Prezesa URE nie zostało w tym zakresie umotywowane jakąkolwiek argumentacją prawną.

member of BUSINESSatOECD

member of BUSINESSEUROPE

 Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

Zgodnie z wyrażoną w art. 6 Ustawy Kodeks Postępowania Administracyjnego (dalej „KPA”), zasadą praworządności organy administracji publicznej działają wyłącznie na podstawie przepisów prawa. Prezes URE nie może zatem wydać decyzji związanej z obowiązkiem uiszczenia odpisu na Fundusz, bez wyraźnej podstawy prawnej. Prezes URE nie powinien także dokonywać interpretacji rozszerzającej, a zgodnie z wyrażoną w art. 7a KPA zasadą rozstrzygania wątpliwości interpretacyjnych, powinien w przypadku możliwości rozbieżnych interpretacji, dokonywać ich na korzyść podmiotów zobowiązanych. Postępowanie Prezesa URE może również stanowić naruszenie wyrażonych w KPA zasad pogłębiania zaufania i udzielania informacji. Jak zostało to wyrażone wcześniej, podmioty zobowiązane działały nie tylko zgodnie z brzmieniem przepisów Ustawy, ale także na podstawie informacji uzyskanych od Zarządcy Rozliczeń, przy potwierdzeniu Prezesa URE, odsyłającego w sprawie wytycznych właśnie do tego podmiotu. Tak drastyczna zmiana podejścia po roku obowiązywania ustawy jest w naszym odczuciu naruszeniem powyższych zasad.

Ponadto wyjaśnienia wymaga co Prezes URE rozumie pod pojęciem “odbiorcy uprawnionego”, co ma zasadnicze znaczenie w przypadku umów nieobjmujących bezpośredniej sprzedaży energii elektrycznej, tj. finansowych (wirtualnych) umów sprzedaży energii elektrycznej (dalej: vCPPA). W takich przypadkach najczęściej funkcjonują dwie umowy: pierwsza stanowiąca wirtualny CPPA, w której strony ustalają cenę energii elektrycznej przyjmowaną do rozliczeń tego instrumentu finansowego oraz druga, będąca swoistą wykonawczą umową fizycznej sprzedaży energii elektrycznej np. ze spółką obrotu (PPA, PPA-market access, PPA-sleeve).

Przedstawiona przez Prezesa URE interpretacja w zakresie elementów, które ma obejmować cena rynkowa, nie adresuje specyficznych przypadków wytwórców, w których np. koszty bilansowania handlowego wykorzystywane są do wyznaczenia ceny sprzedaży energii elektrycznej, w szczególności w przypadkach, kiedy stroną umowy jest podmiot pełniący jednocześnie funkcję podmiotu odpowiedzialnego za bilansowanie (POB). W takich przypadkach niepomniejszanie ceny sprzedaży energii elektrycznej o koszty bilansowania handlowego prowadziłoby do sztucznego podwyższenia ceny rynkowej, która nie miałaby odzwierciedlenia w rzeczywistych przychodach z tytułu sprzedaży energii elektrycznej. Taka interpretacja byłaby wprost sprzeczna z postanowieniami Rozporządzenia.

Fragment w Wyjaśnieniach:

W okresie:

- ✓ *od 1 grudnia 2022 r. do 28 lutego 2023 r. w średnioważonej cenie rynkowej sprzedaży energii elektrycznej należy ująć przychody związane ze sprzedażą energii elektrycznej w oparciu*

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

- o umowę sprzedaży, tj. przychody ze sprzedaży energii elektrycznej oraz inne przychody wynikające z tej umowy na potrzeby tej sprzedaży;
- ✓ od 1 marca 2023 r. do 31 sierpnia 2023 r. w średnioważonej cenie rynkowej sprzedaży energii elektrycznej należy ująć przychody związane ze sprzedażą energii elektrycznej w oparciu o umowę sprzedaży, tj. przychody ze sprzedaży energii elektrycznej oraz inne przychody wynikające z tej umowy, a także przychody ze sprzedaży gwarancji pochodzenia w danym dniu (według daty zawarcia transakcji, niezależnie od tego, jakiej energii dotyczą te gwarancje pochodzenia i jak zostały sprawozdane do Zarządcy Rozliczeń S.A. tj. łącznie czy oddzielnie) oraz **przychody wynikające z rozliczeń instrumentów finansowych oraz innych umów związanych ze sprzedażą energii elektrycznej;**
  - ✓ od 1 września 2023 r. do 31 grudnia 2023 r. średnioważona cena rynkowa sprzedaży energii elektrycznej obejmuje tylko przychody związane ze sprzedażą energii elektrycznej w oparciu o umowę sprzedaży.

Stanowisko Konfederacji Lewiatan:

W ocenie Konfederacji Lewiatan w okresie od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia 2023 r. przepisy ustawy jasno wskazują na brak potrzeby uwzględniania w kalkulacji ceny średnioważonej gwarancji pochodzenia, które nie są powiązane ze sprzedanym wolumenem energii elektrycznej wytworzonej w tym okresie. Ustawodawca jasno wskazuje na potrzebę uwzględnienia przychodów wynikających z umów związanych ze sprzedażą energii elektrycznej. Nie znajdujemy argumentów popierających interpretację w zakresie ujęcia także przychodów ze sprzedaży gwarancji pochodzenia według daty zawarcia transakcji sprzedaży gwarancji. Jest to interpretacja niekorzystna i krzywdząca dla wytwórców w odniesieniu do sprzedaży gwarancji pochodzenia dotyczących energii wytworzonej przed okresem obowiązywania regulacji interwencyjnych. Na kwestię podejścia do rozliczania przychodów z tytułu gwarancji pochodzenia w ramach kalkulacji odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny zwracaliśmy już uwagę Ministerstwa Klimatu i Środowiska w maju 2023 r. (w załączeniu), kiedy pojawiła się informacja MKiŚ określająca sposób, w jaki przychody z gwarancji pochodzenia mają być uwzględniane w kalkulacji Odpisu na Fundusz. Następnie pojawiła się zmiana ustawy Prawo energetyczne (druk sejmowy nr 3237), która wprost nałożyła na gwarancje pochodzenia 97% stawkę podatku. Fakt, że ustawa została zmieniona, stanowi bezpośredni argument przemawiający za tym, że w okresie przed wejściem w życie zmiany ustawy (przed dniem 31 sierpnia 2023 r.) nie istniała podstawa prawna do uwzględnienia gwarancji pochodzenia w średnioważonej cenie rynkowej sprzedaży energii elektrycznej.

Konfederacja Lewiatan uważa, że w wyróżnionym fragmencie Prezes URE dokonuje nieuprawnionej i niekorzystnej dla wytwórców zobowiązanych do dokonywania odpisów na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny (dalej: Fundusz) interpretacji w zakresie sposobu wyznaczania ceny rynkowej. Należy w tym miejscu przywołać jednoznaczne brzmienie art. 23 ust. 2c Ustawy obowiązujące w okresie od 1 marca 2023 r. do 31 sierpnia 2023 r.:

Ponadto, wskazujemy na niejednoznaczność pojęcia „**data zawarcia transakcji**” użytego w przedmiotowym dokumencie. W ocenie Konfederacji Lewiatan pojęcie to można interpretować jako datę zaakceptowania przez kupującego w rejestrze gwarancji pochodzenia oferty sprzedaży, co jest jednoznaczne z fizycznym przeniesieniem tych gwarancji z rejestru sprzedawcy do rejestru kupującego. Biorąc pod uwagę, że w okresie od dnia 1 marca 2023 r. do dnia 31 sierpnia 2023 r. przychody ze sprzedaży gwarancji pochodzenia można wówczas uwzględnić w kalkulacji średnioważonej ceny rynkowej sprzedaży energii elektrycznej **w danej dobie**, właściwe rozumienie tego pojęcia ma niebagatelne znaczenie dla poprawności kalkulacji Odpisu na Fundusz. Z kolei w okresie od dnia 1 września do dnia 31 grudnia 2023 r., do kalkulacji Odpisu na Fundusz należy wykorzystać wzór określony w art. 23 ust. 2 Ustawy, w którym jeden z elementów tego wzoru ustawodawca opisał jako „*DGd – przychody ze sprzedaży gwarancji pochodzenia w rozumieniu ustawy o odnawialnych źródłach energii w danym dniu dla podmiotu, o którym mowa w art. 21*”. Tu ponownie pojawia się wątpliwość jak interpretować pojęcie „*przychody (...) w danym dniu*”. W ocenie Konfederacji Lewiatan możliwe jest uznanie, że analogicznie jak w okresie od dnia 1 marca 2023 r. do dnia 31 sierpnia 2023 r., należy przyjąć do kalkulacji przychody należne z tytułu fizycznego przeniesienia gwarancji pochodzenia z rejestru sprzedawcy do rejestru kupującego. Wskazujemy na konieczność uwzględnienia przez Prezesa URE faktu, że przepisy są w tym zakresie niejednoznaczne i przedsiębiorcy stosując je działają w dobrej wierze, a stosowanie przywołanych powyżej pojęć w interpretacji nie usuwa wątpliwości interpretacyjnych.

*“2c. Przy obliczaniu średniej ważonej wolumenem ceny rynkowej sprzedanej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, 2 i 2b, należy **uwzględnić wszystkie dodatkowe rozliczenia pieniężne podmiotów**, o których mowa w art. 21, wynikające z zapisów zawartych umów sprzedaży energii elektrycznej lub innych umów, w których dodatkowe rozliczenia pieniężne zależą od ilości lub wartości sprzedanej energii elektrycznej.”*

Ustawodawca nie przesądza w powyższym ustępie, że “dodatkowe rozliczenia pieniężne podmiotów” obejmują wyłącznie przychody. W tym sensie, wyjaśnienie przedstawione przez Prezesa URE jest niezgodne z obowiązującą w tamtym czasie Ustawą. Przedmiotowy przepis obowiązywał do 31 sierpnia 2023 r., po czym w drodze nowelizacji ustawy został uchylony.

Fragment w Wyjaśnieniach:

“Energia elektryczna wyprodukowana w procesie rozruchu technologicznego i sprzedana przez wytwórcę nie posiadającego jeszcze odpowiedniej koncesji podlega odliczeniu w ramach odpisu na Fundusz.”

Stanowisko Konfederacji Lewiatan:

W myśl art. 2 pkt 30 Ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii⁴ (dalej: Ustawa OZE), rozruch technologiczny stanowi pracę instalacji odnawialnego źródła energii mającą na celu wyłącznie przeprowadzenie prób i testów umożliwiających końcowy odbiór tej instalacji. Przeprowadzenie rozruchu technologicznego stanowi jeden z podstawowych elementów do wystąpienia przez przedsiębiorcę o wydanie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej. Zgodnie z art. 33 ust. 1 Ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne⁵ (dalej: „Prawo energetyczne”), Prezes URE udziela koncesji wyłącznie wnioskodawcy, który ma możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii. W praktyce wiąże się to z koniecznością przeprowadzenia rozruchu technologicznego i uzyskania pozwolenia na użytkowanie.

Jednocześnie związek między Ustawą a Prawem Energetycznym i Ustawą OZE jest oczywisty – wynika literalnie z definicji wytwórcy ujętej w art. 2 pkt 4 Ustawy. Prezes URE w żaden sposób nie wyjaśnił, na jakiej podstawie pomija ten związek między poszczególnymi aktami prawnymi przy formułowaniu swojego stanowiska. Dopiero po uzyskaniu koncesji, względnie wpisie do rejestru działalności regulowanej, dany podmiot uzyskuje status przedsiębiorstwa energetycznego i rozpoczyna prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej. Wcześniejsze czynności, w szczególności rozruch technologiczny, to czynności przygotowawcze do prowadzenia takiej działalności. Jest to ugruntowane w orzecznictwie polskich sądów, w szczególności w wyrokach wydawanych na skutek interwencji Prezesa URE opartej o taką właśnie wykładnię przedmiotowych przepisów.

Ponadto, prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i sprzedaży energii elektrycznej bez koncesji stanowi przestępstwo w świetle art. 57g ust. 1 Prawa energetycznego i podlega karze pozbawienia wolności albo grzywny. Argumentacja Prezesa URE zawarta w przedmiotowym stanowisku prowadzi zatem do wniosków wprost sprzecznych z fundamentalnym postrzeganiem zasad regulacji działalności przedsiębiorstw energetycznych przyjętym przez ustawodawcę.

Tym samym, podczas prowadzenia rozruchu, nie następuje sprzedaż energii, a jedynie rozliczenie odchyleń, zaś bezpośrednią podstawę prawną do prowadzenia rozliczeń z tego tytułu zawiera nie tylko Prawo energetyczne, ale również rozporządzenie Komisji Europejskiej (UE) 2017/2195 z dnia 23 listopada 2017 r. ustanawiające wytyczne dotyczące bilansowania⁶. Energia wprowadzana do sieci w ramach rozruchu technologicznego podlega rozliczeniom w rozumieniu ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny⁷, które w praktyce są dokonywane w całości na rynku bilansującym w ramach rozliczenia odchyleń energii

⁴ Dz. U. 2015 poz. 478 z późn. zm.

⁵ Dz. U. 1997 nr 54 poz. 348 z późn. zm.

⁶ Dz. U. UE serii L nr 312 z 28 listopada 2017 r.

⁷ Dz. U. 1964 nr 16 poz. 93 z późn. zm.

LEWIATAN

i nie stanowią sprzedaży energii elektrycznej w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne, które precyzuje, że następuje to w ramach świadczenia usług przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego (art. 3 pkt 23a lit. a Prawa energetycznego). Ustawa w żaden sposób nie reguluje kwestii rozruchu technologicznego w kontekście ewentualnego objęcia lub wyłączenia energii wprowadzanej do sieci i rozliczanej podczas tego procesu spod mechanizmu Limitu Ceny.

W związku z powyższym, **Konfederacja Lewiatan pozostaje do dyspozycji Prezesa URE w celu wypracowania spójnych wytycznych, które nie będą naruszały przepisów Ustawy oraz Rozporządzenia, a także będą zgodne z wcześniejszymi interpretacjami i ustaleniami z Zarządcą Rozliczeń.** Deklarujemy chęć pozostawania w dialogu i podjęcia wszelkich form współpracy w przedmiotowej sprawie, w tym spotkanie w celu szczegółowego omówienia wynikających z Wyjaśnień niejasności interpretacyjnych.

member of

member of

BUSINESSEUROPE

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy